

OKAPTURAĆ (1) *vb pf*

3 sg m con by okapturął.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Ubrać w kaptur; przen: oszukać, zwieść [kogo czym]: niewierz temu okrutnikowi [Mahometowi] á wtrzymay lie od iego przyiáźni/ przymierze ktoreć złamał ząwždy zá niepewne miey/ day łobie rádźić day day [!]/ áby ćie chytróścią nieokápthurał *BielKron* 253v.*

Formacja współrdzenna: kapturać.

MM